

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות וארא - בא תשפ"ג ♦ עלון מס': 106

השגחה שבועית

רבותי, הקושי הוא אוצר!

אמר לי יהודי משפט, ששווה לשתף בו את הציבור: "אחרי הניסיון שצברתי בחיים, אני יכול לומר לך, שכיום כשמגיע משהו קשה שנראה למעלה מהכוחות, אני כבר יודע להודות ולהאמין בטוב שהולך לבוא".

אותו יהודי סיפר לי את תהפוכות חייו המדהימים, המתפרשים על פני כמה עשורים טובים כ"י. אלו דברים שאין האוזן יכולה לשמוע. והנה צרה צרורה שנפלה כאן, היא בעצמה היתה הנס. לא שבסוף העניין נפתר, אלא שבמבט לאחור, עצם ההתמודדות הפכה לטוב הנגלה. ראו בחוש שבלי הקושי, הטוב פשוט לא היה מגיע.

זה היה יפה לשמוע מאדם בן דורנו, את הדברים המפורשים ברמח"ל (דעת תבונות, דרכי הנהגות המשפט והאהבה), וזה לשונו: "בזמן הצרות לא נעזב העולם, ואז מכין הקדוש ברוך הוא בהסתר דרכי תיקון וגאולה. ויש לך לדעת, בשעה שנראה כאילו העולם עזוב ממנו, העניין הוא שאדרבה, הרי הוא מחדש טובה לעולמו, ונפלאותיו ומחשבותיו תמיד כל היום רק לתיקונו של עולם, לא לקלקולו, אלא שהוא מסתיר עצתו הסתר גדול מאוד, ואז נמצא העולם כמו עזוב". ומסיים שאדרבה, בזמן הזה הקב"ה מכין את הישועה הגדולה ביותר, כמו אצל יעקב אבינו, שכאשר יוסף נעלם לו, זה היה נראה החושך הגדול ביותר, ולבסוף עצם ההסתר נתגלה לאור, שהקב"ה המליך את יוסף למלך במצרים.

ומסיים הרמח"ל: "שלכל עילוי שרוצה הקדוש ברוך הוא לתת לאדם או לעולם, הנה כל זמן הזדמן הטוב - אינו מזדמן ובא, אלא מתוך עומק עצה נסתרת, ועל כן יקרה קודם לו צער". ובמאמר הגאולה אומר הרמח"ל:

"כאשר חשבו ישראל שהסתיר הקב"ה את פניו מהם ועזב אותם, אז היה מכין להם טובה וברכה, כי אז היה מכין להם אוצרות גדולים אשר לרוחבם אין קץ ולגדולתם אין תכלית, ובאוצרות האלה היה נותן כל הון יקר ונעים וכל סגולת מלכים בכל עת ובכל שעה, עד שנתמלאו אלה האוצרות מה שאין הפה יכול לדבר והאוזן לשמוע ואפילו הלב להרהר, וכשיגיע זמן המנוחה הגדולה העתידה להיגלות בעולם, ייפתחו כל האוצרות האלה, ומהם יצאו כל מיני מחמדים, ויינתנו לישראל חלף עבודתם הקשה שעבדו בגלותם. ואז יהיה זמן שמחה לישראל אשר כמוה לא נהייתה, ויתקן העולם במנוחה והשקט, ולא יהיה עוד יגון בעולם כלל".

רק קצת סבלנות, אחים, והישועה בוא תבוא. הקב"ה מכין אותה עכשיו.

שבת שלום ומבורך,
פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

התחליף לאלף גלגולי שלג

הרבה אנשים מייחלים לעצמם חיים טובים יותר, והם בטוחים שלו רק ישתנו כמה דברים, הכול יסתדר אצלם. לו רק הבוס בעבודה לא היה משתלט לי על החיים ומלחיץ אותי בחלומות ביעותים, הכול היה יותר טוב. לו רק השכן לא היה מציק לי, הכול היה הרבה יותר מוצלח. לו לא היו גנבים מסתובבים ברחובות, הייתי מרגיש הרבה יותר מוגן, ואלמלא כל אותם בעלי לשון ארוכה שמדברים על כל מה שזו, הייתי יכול לזוז בנחת בלי להסתכל לצדדים. אותם אנשים חושבים, שלו היה העולם מסודר לפי טעמם האישי, הכול היה טוב מאוד. הם לא קולטים, שהסיבה לכל הצער שהם חשים נמצאת אצלם בפנים. הכח שהם מייחסים לאנשים שסביבם, הוא הסיבה לכך שהם נלחצים מהם. אם השכיר חושב שפרנסתו מגיעה מידי הבוס, זאת סיבה לכרוע לו ברך ולשנות את כל הסדרים בשבילו. ואם ההבנה היא, שהגנבים הם אלו שאחראים לאובדן רכוש, חייבים להתגונן מפניהם בכל האמצעים, לתכנן מנעולים מחוכמים ולסגור הרמטית את כל החלונות. כל הסיבה לצער ולכאב שישנם, מיוחד מה שאנשים עלולים לעשות לי, נובע מהנחת היסוד שלברואים יש כח כלשהו להשפיע עלי.

אולם כאשר אנו לומדים את ענייני הבטחון, ומעיינים לעומק בסוגיית האמונה, אנחנו מנטרלים את כל הקשיים שמנינו כאן. שהרי לאמיתו של דבר אין כל כח בידי הנבראים להועיל או להזיק, אם לא ברצון הבורא יתברך. אף אחד לא מלחיץ או מפחיד, כי יש מנהל אחד ויחיד לכול, שהוא עושה, עשה ויעשה לכל המעשים. רבינו מונה בפתיחה לשער הבטחון את התועלות לכל יהודי שמתחזק בבטחון, ואומר **ביאנו הבטחון עליו שלא יעבוד זולתו** - הוא לא עובד את השני, אלא עובד בשביל השני, בנחת, בלי בהלה, כי הרי הפרנסה היא ממלכו של עולם, הון ומפרנס לכל ברואיו, ולא מהבוס. **ושלא יקווה לאיש ולא ייחל לבני אדם** - כשצריך עזרה, הוא עושה השתדלות ומבקש, אבל הוא יודע שבני אדם הם רק שליחים, ואת התקוה והייחול הוא שם על הבורא יתברך, ולא על גבירים ובעלי קשרים. **ולא יעבדם להתרצות אליהם** - הוא לא יעשה כל מיני דברים מושגים, אם כדי

כאשר מעמיק אדם בתוכו את מידת הבטחון, עובד על כך, לומד ושומע על זה ומתאמן בזה - הוא ממשך עליו השפעה מיוחדת מלמעלה. המגיד רבי יעקב מדובנא ז"ל כותב

בשער הבטחון סוף פרק ה': **פרי הבטחון - ההשגחה**. אמנם אין שכר מצוות בעולם הזה, אבל יש השפעות טובות שיורדות מלמעלה על ידי ההתחזקות בבטחון, **וככל שיחזק בטחונו, יוסיף עליו ההשגחה ושפע אלוקות**.

מי שמתחזק בבטחון, זוכה לחוות בעצמו את הסיפורים של השגחה פרטית. הוא רואה בחוש את ההשגחה העליונה, וזוכה לישועות גדולות, ככתוב: **הבוטח בשם חסד יסובבנו**. ויהי רצון שתושפענה ברכות שמים על כל המתחזקים, לאורך ימים טובים, אמן סלה.

(מתוך שיעורים 4-5 בשער הבטחון. לשמירת השיעור הקיטו 4 לאחר בחירת השפה, או בחיוב ישיר 02-3011904)

הצטרף גם אתה לרבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארגן ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 00-330-3900-489 • מבלגיה 00-380-844-28

מדרום אפריקה 087-551-8521 • מארגנטינה 03988-4031 • מאוקראינה 0380-947-100-633 • קו לנשים - שלוחה 4 בתפריס הראשי

קו השגחה פרטית

אידיש. עברית. אנגלית.

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

פתח לבי בתורתך

שמי אלחנן שרייבר. עלייתי לארץ מארה"ב לפני תקופה קצרה. עזבתי שם את אוויר ארץ העמים, יחד עם כל ההתעסקות בעסקים במשך כמה שנים של ביזנס. כאן - כך החלטתי - אני מתיישב בכולל ולומד כמו אברך.

חשבתי שעשיתי דבר גדול, אבל הדבר הקשה עדיין היה לפני. נכנסתי לכולל, פתחתי את השולחן ערוך והתחלתי ללמוד, ואז גיליתי למרבה הצער, כי הראש שלי לא ראה ראש. לא קולט. רבותי, לא קולט! מה קרה לי? כולם בסביבתי יודעים שיש לי ראש טוב, היו גם כאלו שאמרו כי חבל על ראש טוב כזה ששקוע בעסקים ולא בלימוד, אבל איך שלא יהיה, זאת היתה עובדה ידועה. והנה עוד ושב. השולחן ערוך פתוח לפני, ואיני מצליח לקשור את מילותיו זו לזו ולהבין את ההלכה.

ישבתי ליד הספר הפתוח. שוב ושוב חזרתי על המילים, שוב ושוב קראתי את האותיות הגדולות והקטנות, ובסופו של יום חזרתי הביתה בראש כואב ובלב שבור.

למחרת שוב אותו הסיפור. אני לא מוותר, מתעקש, לא סוגר את הספר למרות שהוא אינו מאיר לי פנים. מעיין היטב, שואל, מקשיב, מחפש עצה - ואיך. ההלכה הבהירה, השולחן הערוך, לא לפני הוא ערוך. מה יהיה אתי? מה אעשה עכשיו? והלא חשקה נפשי בתורה!

אתמול בשברתי לגמרי. הורדתי את הראש על השולחן והתחלתי לבכות. בכיתי כמו ילד, על האישי המגודל שה' נתן לו ראש טוב, והוא הלך והשקיע אותו בעסקים, כאשר תוך כדי נכנסים לו לראש כל מיני מושגים שאינם הולכים יחד עם לימוד תורה. ביקשתי מה' סליחה, וביקשתי מעומק ליבי: פתח ליבי בתורתך! האר עינינו בתורתך! טאטע, אני רוצה! אני באמת באמת רוצה! תאיר לי, תבהיר לי, תפתח לי את המוח! אינני יודע כמה זמן בכיתי. רק זאת אני יודע, שזו היתה תפילה אמיתית מעומק עומקו של הלב.

למחרת אני מתיישב ליד השולחן ערוך, פותח אותו, מתחיל לקרוא, ומ-ב-י-ן!! כן כן. ממש כך. הראש הסתום נפתח, המוח החל לקלוט. זה אמיתי. זה מאיר. זה אושר. נראה לי שבזו הפעם הבנתי, מה זה 'דברים שמחים כנתינתם מסיני'. שאחרי כל החושך והערפל מפציע אור יקר, ודברי תורה נכנסים לליבי.

תפילה פועלת ישועות בכל העניינים, אבל ברוחניות, מובטח שפועלים ישועה. כשיהודי רוצה מעומק הלב, הקב"ה עוזר לו. אני מפרסם את הסיפור הזה, כדי שיהיה חיזוק גם ליהודים יקרים שמבקשים להיכנס ללימוד בשלב מתקדם בחיים. לא להתייאש, להתפלל. ראיתי בחוש איך הקב"ה עוזר למי שרוצה באמת.

(יום חמישי פרשת ויגש תשפ"ג, סיפור 7, מס' סיפור 32086. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה.)

בית פלוני לפלוני

מספר ר' יעקב מביתר: נכנסתי לרשימת המאשרים שזכו בדירה של מחיר למשתכן. מיד פניתי במרץ למשימה הגדולה של בחירת הדירה. אני זכיתי בהגדלה במספר שלוש, כך שמתוך כל הדירות היתה לי האפשרות לבחור בכל אחת מהדירות, חוץ מהשתיים שתיבחרנה לפני כן. שקעתי ראשי ורובי בתוך העניין. ביררתי ושאלתי, חקרתי והתעניינתי, השווייתי מעלות וחסרונות, אספתי חקירות וראיות, וכמעט שנעשיתי פרופסור לעניין הדירות שניתנו לבחירת.

חמי ניסה למתן את פעילות הנמרצת. הוא שאל אותי, "מה אתה עובד כל כך קשה? והרי אמרו בגמרא: 'ארבעים יום לפני יצירת הוולד מכריזים בית פלוני לפלוני'. הדירה שלך כבר מוכנה לך. תהיה רגוע, דע לך שרק מה שצריך להגיע אליך יגיע אליך."

ידעתי כי הוא מדבר דברים של טעם, אבל מילותיו בקושי נכנסו לאוזני. הנהנתי לעומתו כאשר בליבי איני מסכים אתו. הרי כדי להגיע לדירה יש לעשות השתדלות, ואני משתדל, בודק ובוח, ועמל כדי להשיג את הטוב ביותר. ברור שהכול משמים ושהכל מוכרז כבר מלמעלה, אבל כאן למטה צריך לעבוד.

הגיע היום הגורלי שבו היה עלי להגיש את בחירתי. החתמתי את אשתי על יפוי כח,

קיר ההצלה

מדבר אברך מקרית ספר. משפחה שגרה בשכונה שלנו הרחיבה את הבית. הם בנו יחידת הורים ומעליה מרפסת. ראה השכן מלמטה את המרפסת ההולכת ונבנית, ובא בתלונה, כי הוא חושש שמהמרפסת הזו יוכלו לצפות לתוך ביתו. "איך לי שום בעיה שתבנה", אמר השכן, "אני רק מבקש ממך שתבנה קיר בכיוון שפונה אל ביתי, וכך ניצל מהזיק ראייה".

השכן הבונה פנה לשאול רב אם הוא חייב לבנות קיר, והרב פסק שאינו חייב. בכל זאת הבין הבונה לליבו של השכן, והחליט כי יעשה כמו שהוא ביקש, ויבנה קיר למען השלום, מחיצה לשם חיבור. אוטמים אפשרות של אוויר ומרחב, ופותחים את הלב לאחוה ולשלום.

לימים, בשבת פרשת וישב, פרצה שריפה בביתו של הבונה. באותה שעה הוא ישן בחדרו הנעול, ביחידת ההורים, ולא ידע בכלל מהאסון הממשמש ובא. ילדיו ניסו להעיר אותו ודפקו על הדלת בחוזקה, אולם הוא המשיך לישון. כאשר התעורר הוא הבחין לחרדתו בלהבות האש החודרות מתחת לדלת. בשלב הזה הוא כבר לא יכול לפתוח אותה, והוא מיהר לעלות אל המרפסת שמעל לחדרו. האש המשיכה להתפשט ועשתה את דרכה למעלה, לכיוון המרפסת. האיש היה לכוד בתוך האש, ומה שהציל אותו היה הקיר שבנה בשביל השכן. הלהבות ליחכו בשני הצדדים של המרפסת, ואל הקיר לא הגיעו.

הוא עמד שם עד שהצליחו לכבות את האש ובאו לחלץ אותו, כשהוא בריא ושלם. כשהוא בנה את הקיר, הוא לא חשב שהוא מכין לו פתח הצלה.

(עשר"ק פרשת ויגש תשפ"ג, סיפור 7, מס' סיפור 31717. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחר בחירת השפה.)

גדולים צדיקים

מספר הרב ישראל מאיר גבאי שליט"א: יש לי מנהג, והוא להיכנס מידי ראש חודש לציונו הקדוש של הרה"ק רבי שלום שכנא מפראהבישט זי"ע, אשר טמון בפראהבישט שבאוקראינה, ולהדליק שם את נר התמיד. בחנוכה, כאשר ראש חודש חל בשבת קודש, עשיתי ביום שישי, ערב שבת ערב ראש חודש, את דרכי לפראהבישט, ומשם תכננתי להמשיך לאומן. בדרך לאומן הבחנתי בפנייה לעיר ליניץ, וביקשתי מהנהג להיכנס פנימה, לבית החיים שם. מה נדהמתי לראות, כי היה זה יום היארצייט של הצדיק

ביטחון אחד - ב-4 שפות

4 שפות שונות - ואמונה אחת בבורא יתברך

חדש

לשון הקודש אידיש אנגלית צרפתית

הבאתי איתי תעודת זהות ואת כל המסמכים והנספחים, וכשהגיע תורי שאלו אותי: "איך אשתך?" אמרתי, "הנה באוהל". היא לא באה אתי. לשם מה תיטלטל בדרכים מביתר עד למרכז? בשביל זה היא חתמה על ייפוי כוח.

"אדוני", אמר לי הפקיד בפנים חתומות, "ייפוי כוח צריך לחתום אצל עורך דין. הדף שהבאת פה לא שווה כלום. אם אשתך תגיע תוך שלושת רבעי שעה, יש על מה לדבר, אבל אם היא תאחר - הפסדת את כל הזכייה".

התקשרתי מיד לאשתי, ואמרתי לה שתזמין מונית ותגיע למשרד במהירות האור. היא השתדלה ככל יכולתה, והגיעה כעבור שעה. רבע שעה של איחור. הפקיד, אותו פקיד קפדן, הודיע לקוניתי: "זמנכם עבר. הפסדתם".

הפסדתם! פשוט מאוד! כל הביורוקר והחקירות והעבודה והתכנונים, הכול הלך לריק! והכול בגלל רבע שעה עלובה בכבישי הארץ! זה הרי דבר בלתי נסבל ובלתי נתפס. וכי הפקיד הזה לא יודע מה זה מחיר למשתכן, מה זה לזכות בהגרלה?! זה חוקי בכלל לסלק אותנו ככה, ולשלוח אותנו לעמוד בתור להגרלה הבאה!?

אבל אז, חדרו המילים של חמי לתוכי. סוף סוף הן עשו את הדרך מהאוזן אל הלב. הרי בית פלוני לפלוני כבר הוכרזו ארבעים יום לפני שנולדתי. הכול תלוי בגזירת עליון, ואיך זה שאתי משקל כה כבד על ההשתדלות, בעוד שלא התפללתי תפילה אחת מעומק הלב לפני הבורא יתברך, שינחנו בדרך הנכונה, לקנות את הדירה המוכנה לנו?

עמדתי והודיתי לה' על שנתן לי את המכה הזאת, בדמות הפקיד הקפדן, כדי ליישר אותי ולהראות לי מיהו באמת בעל הבית שמחלק דירות ובוחר אותן. אחרי כמה דקות של תפילה וחיוק באמונה, ניגשתי לפקיד ושאלתי, אולי בכל זאת הוא יוכל להתחשב בכך שאנו גרים במרחק נסיעה, ושיש לנו כל המסמכים וכו'.

הפקיד התרכך והסכים שאהיה הבא בתור. חששתי מכך שזה שלפניי יבחר את הדירה שבה רציתי. היה לי די ברור שהוא יעשה זאת, כי עמדו כאן לבחירה שתי דירות בנות חמישה חדרים, שהאחת בקומה שלוש, והשנייה בקומה ארבע. בקומה שלוש היה גם מחסן גדול קצת יותר, ולכן היא עלתה חמישים אלף שקל יותר, אבל התוספת הקטנה הזו לא עניינה אותי, והעדפתי את הדירה הנמוך יותר, בקומה ארבע, ללא התוספת.

כאשר הגיע תורי, שמחתי לראות שדירה 10, זו שרציתי, נותרה פנויה, ובחרתי אותה בסייעתא דשמיא.

שאלתי את האברך שבחר לפני: "למה לא בחרת את הדירה שבקומה ארבע?" והוא ענה לי, "כי ראיתי שהיא רק בת ארבעה חדרים, ואני צריך חמישה". איך יכול להיות שהוא ראה שהיא בת ארבעה חדרים, כאשר באמת היא מכילה חמישה חדרים? איך זה שהוא השאיר לי את הדירה 'שלי', מבלי שתהיה לי שליטה על כך? זה היה שיעור! שיעור ממחיש ביותר, לדעת ולהודיע כי אכן רק ה' יתברך נותן דירות, ורק בסייעתא דשמיא אפשר להגיע לדירה. בית פלוני לפלוני.

(הבטחון היומי, יום שישי, פרשת ויגש תשפ"ג. לשמיעת השיעור הקישור 0-2011905 לאחר בחירת השפה, או בחיגוי שיר 02-3011905)

מטר - רק לברכה

בניתי מרפסת גדולה לרווחת בני הבית. כעבור כמה שנים ניגש אלי שכן, ואמר לי שהוא רוצה לבנות מתחת לדירתו, ולהשתמש במרפסת שלי כתקרה לחדר שלו. הסכמתי. עבר זמן קצר, והשכן התחיל להתלונן שיש רטיבות שמגיעה מהמרפסת שלי אליו הביתה. מה עושים עכשיו?

קראתי למומחה גדול בתחום. הוא בדק בעזרת המכשירים היקרים שלו, והגיע למסקנה שאין מנוס מלפרק את כל הריצוף, ולבצע שיפוץ בשווי של כעשרת אלפים שקלים.

לא היה לי כסף לזה, וגם נכנס פה העניין, שכל הבעיה התגלתה אצל השכן שבנה מתחתו, ואם עד עתה לא דרשתי כסף על התקרה שהענקתי לו, הרי שעשכשו אפשר לחייב אותו לפחות על השיפוץ. לא רציתי להיכנס לדיונים ולמחלוקות, אך מצד שני כסף לעשות הכול לא היה לי, וחשבתי איך נפתור את הבעיה. תחילה קראנו לקבלן, שבא לראות את הבעיה, הלך ולא חזר. מהקבלן לא תבוא הישועה. ממי כן? ממלך עוזר ומושיע. התפללנו לה' שיפתור לנו את הבעיה, וביקשנו מעומק הלב שלא נצטרך להוציא כספים ולא להיכנס למחלוקת.

קניתי חומר איטום, מרחתי בפינות ובכל המקומות שהיו נראים לי רגישים, וציפיתי לישועה.

ואכן הישועה הגיעה. הרטיבות נעלמה, והשכן הפסיק להתלונן. גם בזמן הגשמים העזים שירדו בחנוכה, נותר חדרו של השכן יבש לחלוטין, ללא כל זכר לרטיבות.

(יום שני פרשת ויגש תשפ"ג, לילה, סיפור 2, מס' סיפור 31775. למדור הסיפורים הקישור 1 לאחר בחירת השפה.)

הרה"ק רבי גדליה מליניץ זי"ע, אחד מגדולי תלמידי הבעש"ט. זאת היתה הארה נפלאה של השגחה פרטית, כיוון שלא היתה לי שום סיבה הנראית לעין להיכנס לעיר. מן השמים עוררו אותי לכבד את הצדיק ביום ההילולא שלו.

(יום שלישי פרשת שמות תשפ"ג, בוקר, מס' סיפור 31911. למדור הסיפורים הקישור 1 לאחר בחירת השפה.)

להבין את השפה

מדבר אברך מאלעד. הלב שלי דופק מסיפור ששמעתי הרגע. יש לי חבר קרוב, איש חסד נפלא שהרבה אנשים באלעד מכירים. הוא יהודי שחי עם אמונה כל הזמן, ובתחום הזה הוא ממש המורה דרך שלי. אני לא מפסיק ללמוד ממנו, איך לזכור את הקב"ה, ואיך להודות לו תמיד. החבר הזה שלי אומר עשרות פעמים ביום 'מזמור לתודה', והוא חי עם ה' בכל פינות חייו. יום אחד התחיל ידידי לסבול מכאבים בברך. כאבים חזקים שמפריעים לתפקוד. הוא הלך לכמה רופאים, ביצע את כל הבדיקות, מרח את כל המשחות, והכאבים המשיכו כל העת, כשהם מציקים ומפריעים ברמה מתסכלת.

כששאלתי אותו "מה שלומך?" הוא אמר לי, "ככה ה' רוצה".

לילה אחד, בחנוכה, הכאבים התגברו והפריעו לו להירדם. "ריבוננו של עולם", הוא בכה, "אני מבין שאתה מדבר אלי. כבר ניסיתי את כל ההשתדלויות הטבעיות, ואני בטוח שאתה רוצה לומר לי משהו. אנא ה', תעשה שאבין מה אתה רוצה ממני". הוא סיים את תפילתו, והנה נופל מבטו על המזוזה שבחדרו. באותו רגע הוא ניגש למזוזה, הוריד אותה מהמשקוף ופתח את הקלף.

הוא החל לקרוא בה, ולחרדתו גילה שבמילים "ובלכתך בדרך", באות ה' יש חריץ עמוק, וגם ה' נראית כמו ב': במקום 'בדרך' כתוב 'בברך'.

החבר שלי הבין שזה המקור לבעיה, והוא החליט לא להשתהות עוד רגע אחד. הוא הרים טלפון לחבר שהוא סופר סת"ם, שברך כלל כותב בלילות, וזה אכן ענה לו. הוא הלך אליו עוד באותו לילה והראה לו את המזוזה. הסופר נדהם. "המזוזה פסולה", הוא אמר לו, "אבל אפשר לתקן את זה".

הסופר היקר, שזיהה את שעת החירום, תיקן את המזוזה על המקום.

למחרת הניח ידידי את המזוזה המתוקנת על פתח חדרו, והנה הפלא ופלא, הכאבים נעלמו כלא היו!!! אני חושב שהמסר העיקרי מהסיפור הזה, זה ההבנה של החבר שלי, שה' שולח לו מסר. מי שמאמין ומתחזק באמונה, זוכה להבין את השפה שבה הקב"ה מדבר אלי.

(יום חמישי פרשת ויגש תשפ"ג, לילה, סיפור 4, מס' סיפור 31702. למדור הסיפורים הקישור 1 לאחר בחירת השפה.)

'השגחה פרטית' - העלון שמקרב למקור העליון

ספרו למכר או לשכן, לאב ולטב, לאח ולקרוב. מהיום יש לכל אחד ביטחון בה' בשפה שלו.

הירשמו, והמליצו לסובבים להירשם לקבלת עלה הזית 'עלון השגחה פרטית',

העלון משרה השלווה ומנוחת הנפש של הבוטח באלוקים.

להרשמה: B023011300@gmail.com

שאלה פרטית

שאלות ותשובות באמונה, בטחון והשגחה פרטית

ידוע כי הכרת הטוב היא מהדברים הנעלים שישנם. גם ראו צדיקים בל הודות, שהכרת טובה כל חייהם לאדם שעשה להם טובה בעבר. מצד שני יודעים דברי החינוך, כי טעם הלאו של "לא תיקום ולא תיטור" הוא, שהאדם צריך לדעת כי זה שעשה לו רעה הוא שליח של הקב"ה. זה בכלל לא הוא שרצה להציק, אלא זה רק המשל, הקב"ה. איך זה מסתדר, שכאדם עושה לי רעה, אסור לי לחשוב בשום אופן שזה קשור אלי, וכאדם עושה לי טובה, אני צריך להכיר לו טובה מכל הלב? הרי גם כן הוא רק שליח ממרום.

שאלה מספר 58

זאת למודעי, שבהוראת למעשה בכל ענייני אמונה וביטחון צריך כל אחד לקיים לעצמו עשה רק רב. התשובות שמקבלות מהקוראים החשובים, הן אך ורק כדי לדון בידור בסוגיית הביטחון, אבל להוראה למעשה שכל אחד יישל את רבו.

לברך על הרע

הרב מני דרחי מרמת גן, הרב ידידיה פולק מרכסיס, הרב ירמיהו צין מאלעד והרב יוסף אריה כהן מירושלים: ידוע שאין רע יורד משמים, ושדבר שנראה רע, טמונה בתוכו טובה. לפי עיקרון זה אין מקום לנטור ולנקום, כי שום אדם לא עשה לנו כל רע, ואדרבא, עלינו גם להכיר טובה במקרים בהם נראה שאדם כלשהו עשה לנו רע.

לתקן נפשיותנו

הרב יהודה גבירצמן מבית שמש, הרב משה גולדברג מבית שמש, הרב אליהו אדלר ממודיעין עילית, הרב יהודה גולד מחיפה, הרב משה לייב כהן מירושלים, הרב חיים מאיר גלבר מחיפה והרב דוד לייפער מירושלים: הן אמר כי הכול הוא מהקב"ה, הן הטוב והן הרע. החיוב של הכרת הטוב אינו תגמול לאדם שעשה את הטוב, אלא מיועד בעיקר לתקן את נפשנו ואת מידותינו, ומכך לבוא להכיר טובה לבורא ב"ה. כפי המובא בספר החינוך (כלל לג מצוות כיבוד אב ואם), וכך לשוננו: "ראוי לו לאדם שיכיר ויגמול חסד למי שעשה עמו טובה, ולא יהיה נבל ומתנכר וכפוי טובה, שזו מידה רעה ומאוסה בתכלית לפני אלוהים ואנשים... וכשיקבע זאת המידה בנפשו, עלה ממנה להכיר טובת הקל-ברוך הוא". ע"כ. יותר מכך, הרי החיוב להכיר טובה הוא גם לדומם, כפי שמצינו במכת כינים, שבשונה מכל המכות, הציווי בה היה על אהרן, כי משה רבינו היה צריך להכיר טובה לעפר.

הרב ברוך מרדכי גרשוני ממודיעין עילית והרב אהרון בייפוס מרכסיס: נמצא, ששני הדברים האמורים חד הם: בהכרת הטוב אנו רוכשים מידות טובות, ובזה שאנו מתרחקים מגנימה אנו מתרחקים ממידות רעות. (וע"ע בהגש"פ אבי עזרי עמוד קלה).

לאחר שהוברר כי הן הטובה והן הרעה הן מהקב"ה, יש הסברים נוספים מדוע דווקא על טובה צריכים להכיר טובה, ועל הרעה אסור לנקום ולנטור. אומרים לנו הרב ישעיהו פינטו מבני ברק, הרב אריה ריבלין מבית שמש, הרב יעקב אליהו תפילנסקי מבית שמש, הרב יהודה יוסף מבני ברק והרב אליהו סטאל מגבעתי אבא, ששמע מפי המשגיח הגה"צ רבי חיים פרידלנדר זצ"ל: אנו מכירים לאדם טובה על כך שהוא בחר בטוב, או על עצם זה שה' בחר בו להיות שליח טוב. וכן ידוע שמגלגלין זכות על ידי זכאי, ואנו מכירים טובה לאדם זה, כי אנו יודעים שהוא "זכאי". הרב ישעיהו אבאלס מאלעד אומר, שהאדם שעשה לנו טובה, אמנם זה מה', שהוא בחר לאהוב אותנו, אך על אהבה זו אנו מוקירים לו טובה. תשובה מקורית אומר לנו הרב מנחם כהן מירושלים: הטוב הוא שפע מאת ה', ואילו הרע אינו השפעה, אלא עצירת

מסירת שאלות ותשובות: בקו השגחה פרטית 02-30-111-00 שולחה 5x3 (לאחר בחירת השפה) | [מן ההקלטה מוגבל ל-3 דקות] | במייל 02023011300@gmail.com | בפקס 02-6599189 תשובות יתקבלו רק עם שם מלא ושם עיר כדי יום ראשון פרשת בשלח. שם השואל יכתב בראשי תיבות ושם עיר.

השפעה פרטית

אני רוצה להודות ולהודות, על שיחת החברים הנשמעת בקו. זה משהו מיוחד. השיחות כל כך נהדרות, מלאות חיים וחיות, ממש פנינת יופי בתוך הקו. אני מקבל כל כך הרבה חיזוק מכל שיחה, ממש ביטוי נפלא למאמר הכתוב "פיקודי ה' ישרים משמחי לבי". חזקו ואמצי.

מצד המקילים

כבר זמן רב שהבט שלי לא מרגישה טוב. לרפואתה החלטנו להתמקד בפרסום האמונה בה, ולצורך כך תרמנו תרומה הגונה להפצת העלונים. כך גם קיבלנו על עצמנו לפרסם את הישועה. ואכן, לא עבר זמן רב והישועה הגיעה. בתנו התרפאה.

מצד המתונים

הנצחה פרטית

לזכות עידן ישראל בן טרז אסתר וחוג איריס נועה בת סוליקה יוצ"ח שיחיו שותפות בכל החיזוקים באמונה בכלל העולמי השגחה פרטית לזכות שמאל צבי בן יטל קעגנר וכל משפחתו, יוסף דב בער בן מלכה וכל משפחתו, פעטיא בת מלכה וכל משפחתה להצלחה בכל העניינים, משה בן מלכה ליווג הגון במהרה והצלחה בכל העניינים.

עלונים ל-40 בתי כנסת

בעילום שם להרחבה ועשירות מופלגת ובריאות הנפש

להצלחת התורם ברוחניות ובגשמיות ולעבור המבחן בקלות ובלעיות

לזכות י. ג. להצלחה ברוחניות וגשמיות והצלחה בעבודה

בת שבע פסי בת מייל אלישבע לרפואת הנפש ורפואת הגוף

בעילום שם לברכה והצלחה בכל העניינים ולישועה בקרב

קח גם אתה שותפות קבע בהפצת האמונה בעולם

ותזכה להבטחת הווה למזכי הרבים: בניים ובני בניים יראים ושלמים

התקשר עכשיו

לקו השותפות 02.6313.742

העברה לבנק: משלוח בדואר בעמדות נדרים לאתי סניף 902 ת.ד. 5475 פולס על שם חשבון 57390056 ירושלים 'שער הבטחון'

המעוניינים להפיק את העלון מוזמנים להתקשר למשרד ההפצה

בטלפון 02-5866-075

מענה אנשי בין 13:00-15:00

פיתח והעריך: דוד בל שנת ה'תשע"ה חזון אלים בס"ד

מטלת העלוני: רינה לא תשלום למפיצים 250 עלות העלון בתצוגת בקורות חלקה 20 א עלונים במחיר משלוח בלבד

מייל לשליחת סיפורים: A023011902@GMAIL.COM

העלון יוצא לאור גם באדיש, אנגלית וצרפתית

לקבלת העלון במייל 7-8 B023011300@GMAIL.COM

נקודה מתוך שיעורו המופלא של

הרה"צ ר' יהודה מנדל שליט"א מליקוד

תגידו: תודה רבה!!!

הקודמים, שחיו באירופה של אותם ימים, כמה מחסור היה. לא היה לחם, היה רעב. בירושלים של לפני מאה שנים, אנשים נפחו את נשמתם מרעב.

היום מרוב שפע לא יודעים מה לבחור. הבעיה היא כבר הפוכה, אנשים מחפשים איך להימנע מלאכול, מנסים לעשות קצת דיאטה...

פנו אליי וזו הוריהם לילד חולה מאוד. על פי דרך הטבע אפסו סיכויי. לרופאים לא היה מה להציע לרפואתו.

הציתי לאותם הורים, שכל אחד מהם, כל אחד בנפרד, יקדיש חצי שעה בכל יום. בתחילת אותו פרק זמן הם יאמרו: "הקב"ה, אני אוהב אותך". לאחר מכן יודו וישבחו, יתבוננו בכל הדברים הטובים שיש להם, וידו על כך.

כן עשו במשך שלשה שבועות. וראו זה פלא: המופת הגדול שבמופתים קרה, וילדם נתרפא לגמרי ממחלתו. זה מה שהקב"ה רוצה מאתנו: שנודה לו, שנשבחו ונהללו. וכך נזכה לכל הטוב, ולכל ההשפעות הטובות שישנן בעולם.

שיעורי הרה"צ ר' יהודה מנדל שליט"א נמסרים מידי שבוע בעברית, אידיש ואנגלית בשלוחה 2 <2 (לאחר בחירת השפה)